

O snubljenju Božje ljubezni; prispodoba

7. Maj 1842, popoldan

Ne da bi vzel v roke Sveto pismo, je Jakob Lorber za svoje razmišljanje izbral Jeremija 3,10: "In pri vsem tem se njena zakrknjena sestra Juda, ne obrača z vsem srcem k Meni, ampak se pretvarja, pravi Gospod.

Ans. H. je izbral Pavlovo pismo Efežanom 3,7-9:

"Da sem postal služabnik po daru Božje milosti, ki mi je bila dana po njegovi mogočni moči. Meni, najmanjšemu od vseh svetih, je dana ta milost, da med pogani oznanjam neizmerno Kristusovo bogastvo in vsem razodevam, kaj je občestvo skrivnosti, ki je od začetka sveta skrito v Bogu, ki je vse ustvaril po Jezusu Kristusu."

Gospod je po služabniku pojasnil:

1 Poslušajte in pogledajte, kaj prinaša priložnost! Toda ne glejte na »naključje« kot na neko nejasno, slepo usodo, temveč le kot na tisto, kar vam »pade« kot dobro darilo od Mene!

2 Kaj je torej prineslo „naključje“. Prineslo je zgledno, hinavsko, trmasto sestro Judo; in potem po Moji milosti zvestega služabnika poganov, nadvse ponižnega spreobrnjenca poganov, ter oznanjevalca velike Božje skrivnosti v križanem Jezusu, prek katerega je bilo vse ustvarjeno za te ljudi noči. Torej, to je vse, kar je tukaj dalo "naključje"!

3 Kako pa lahko to razpršeno darilo naključja spravimo pod eno streho? To je popolnoma drugo vprašanje!

4 Da pa se to dobro „naključje“ ne bi zgodilo zaman, bomo uporabili razumljivo prispodobo in vam povedali, kako se je to zgodilo:

5 Živel je mož, poln ljubezni in modrosti; star je bil kakih štirideset let. Ta človek je iz vsega srca preziral vse bogastvo sveta, saj je bil v polni lasti najvišjih duhovnih dobrin.

6 Ker pa je imel tudi on izredno ljubeče srce je pomislil: „Kaj pomaga vsa ta Moja ljubezen, ki je tako močna, da lahko zadostuje za veliko žensk? Vendar ne bom delil te svoje ljubezni, ampak bom pogledal po Zemlji in si nato izbral pravo žensko, da, najlepšo med vsemi ženskami na Zemlji ter najmočnejšo in najpopolnejšo!

7 Njena glava naj bo kot vzhajajoče sonce. Njene oči naj sijajo kot dve najsvetlejši jutranji zvezdi. Njena usta bodo kot najbolj čudovita zora, njeno čelo kot ognjena mavrica, njena lica kot tisti majhni oblaki, ki se najprej poigrajo okoli vzhajajočega jutranjega sonca, in njena brada kot ena od tistih nežnih meglic, ki odplava s cvetočih travnikov, polnih najčudovitejšega jutranjega vonja. Njeni lasje naj bodo kot najčistejše zlato. In na njenem snežno belem telesu ne bi smel biti noben madež! S to najpopolnejšo žensko bom delil svojo ljubezen, si je mislil ta mož ljubezni in modrosti. In kot je rekel, tako je tudi storil!

8 Človek je šel ven, iskal in kmalu našel, kar je iskal! Ženski je bilo ime Juda. Moški ji

je bil sprva všeč, saj je vedela, da sta takšna ljubezen in modrost vredna več kot vsi zakladi na svetu. Zato se je moški resno odločil, da bo osvojil njeno srce, vendar ne na silo.

9 Kljub temu je imela ta ženska zlobno srce. Svojemu možu je namreč ves čas obljubljala svojo ljubezen, kadarkoli jo je obiskal. Ko pa je odhajal, da bi ji dal priložnost, da preišče svoje srce in preveri, ali v sebi spoštuje veliko ljubezen tega moškega, je vedno odpadla od Njega in se kot prefinjena prešuštnica prepustila vsej nizkosti in se ni ozirala na tega moškega v svojem srcu.

10 Kljub temu je dobri mož skrbel zanjo po svojih najboljših močeh. K njej je pošiljal glasnike enega za drugim. Pred nekaterimi se je pretvarjala, pred drugimi je pustila, da so jih zgrabili njeni posvetni maliki in pobili!

11 Dobri mož je še vedno ni zavrgel in je znova pomislil: „Nekega dne se ji moram spet predstaviti in jo iskreno prositi za roko. Takrat bo spoznala, da je storila krivico zoper Mene in zagotovo se bo globoko pokesala. Vse ji bom odpustil in za vedno bo Moja žena!

12 Glejte, moški je prišel. Toda ona ga ni hotela prepoznati in ga je dala prijeti in ubiti! Kako vam je všeč ta ženska?

13 Ker pa take ljubezni ni mogoče ubiti in take modrosti ni mogoče uničiti, se je mož iz velike ljubezni do nje pustil mučiti in v znamenje svoje velike ljubezni do nje očitno ubiti, da bi si nazaj pridobil ljubezen te žene! Toda zaman! Kurba je ostala kurba! Moški pa je še danes brez žene!

14 Poslušajte, ta pravični mož se je nato odvrnil od te žene in si izbral drugega glasnika, zvestega in ponižnega, ki pričuje o sebi in o človeku: „Postal sem Njegov služabnik po sporočilu Božje milosti, ki mi je bila podeljena, po delovanju Njegove moči. Ta milost je bila dana meni, najmanjšemu od vseh posvečenih, da bi med pogani oznanjal Kristusovo neizmerno bogastvo in vse učil, kaj je novo razodetje te skrivnosti, od vekomaj skrite v Bogu, po katerem je vse ustvarjeno!“

15 Kdo so potemtako „pogani“? Glejte, to je druga žena, ki ji je ta moški oznanil svojo ljubezen in jo še naprej oznanja. Daje ji vedno več svojih neizmernih zakladov. Zasipa jo z ljubeznijo in z vsemi najbolj živimi potrditvami ljubezni, saj mu je bila njegova prejšnja izbranka nezvesta in je popolnoma odpadla od njega.

16 Kako pa se obnaša ta druga ženska?! Ko sliši nekaj od Mene, zagori od jeze, maščevalnosti in besa! Kaj je zanjo neizmerno bogastvo, ja, nedoumljivo in neskončno, o katerem govori ponižni glasnik, če ni sestavljeno iz zemeljskega zlata in srebra? Kaj vsaka nova predstavitev te skrivnosti večne ljubezni v Bogu, če jo nobeno srce več noče sprejeti!?

17 Glejte, ta človek je vedno znova prevaran, nerazumljen in osovražen.

18 Kaj pa bo storil moški, če Mu bo tretja žena storila to, kar sta mu storili prva in druga žena? To pa je drugo vprašanje! Toda na to vprašanje moški, ki upa že tretjič, še nima odgovora, razen, da je to njegovo zadnje dvorjenje! To dobro razumite!
Amen.

Jakob Lorber

[Nebeški darovi](#)